

Zkouška náležitě kouzelnické úrovně

Kouzelnické instituce

Student: **Nina Yozhinski**

Profesor: **Janel Weil**

Školní rok: Zima 2023

Zadání:

1) Na MK člověk najde odbory na všechno – pro uplatňování kouzelnických zákonů, mezinárodní kouzelnické spolupráce nebo pro kouzelnou přepravu. Všechny jsme si je detailně prošli a nastudovali. A já bych teď chtěla vědět, **jaký odbor vám na MK chybí?** A proč? A jakou má strukturu, jaké oddělení, kanceláře, poradny či ústředí se v něm skrývají? Jak to tam funguje? Kdo za co zodpovídá, co spadá do pravomoci jednotlivých oddělení? Chci vědět prostě všechno!

2) Známe britské Ministerstvo kouzel, teď už jsme měli možnost nakouknout i do amerického MAKUSA, Magického kongresu Spojených států amerických nebo francouzské Ministère des Affaires Magiques de la France. A já bych chtěla, abyste **prozkoumala další vládní instituce!** Vyberte si jednu zemi, dvě, tři, u každého **ministerstva** (zástupný název, různé země asi budou mít tyto instituce pojmenované různě) sepište zevrubný, podrobný popis nebo jen vypíchněte, čím se liší od těch v ostatních zemích a co je pro ně specifické. Záleží na vás, jak k tomu přistoupíte, ale vládní instituce v různých zemích mě skutečně zajímají!

Vypracování:

Část jedna

ODBOR PRO KOUZELNOU ATMOSFÉRU

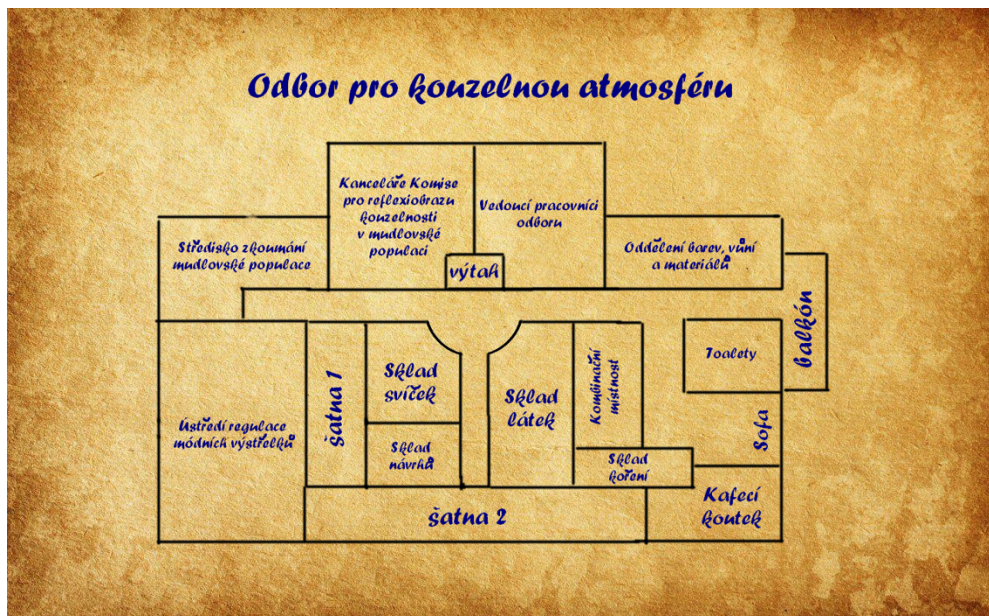
- Oddělení barev, vůní a materiálů
- Ústředí regulace módních výstřelků
- Komise pro reflexi obrazu kouzelnosti v mudlovské populaci

Také jste se vždycky divili, jak je možné, že kouzelnický svět vypadá zkrátka jako z pohádky? Že se kouzelníci vizuálně zakonzervovali ve stavu roztomilého středověku (neberte mě za slovo, v mudlovských epochách se nevyznám) a i nové vynálezy vypadají spíš jako nalezený poklad ze Západozemí? Podle mého investigativního instinktu v tom

má prsty dosud neidentifikovaný Odbor pro kouzelnou atmosféru, kterému se ve své práci podívám na kloub.

Odbor pro kouzelnou atmosféru sestává pouze ze tří oddělení a deseti stálých zaměstnanců, svou velikost ale dohání v počtu místností, neboť Oddělení barev, vůní a materiálů by svou rozlohou strčilo do kapsy leccjaký palác – do kompetencí tohoto oddělení totiž spadá shromažďování a naskladňování všech možných a rozhodně i nemožných látek, svíček, kovů... na co jen si vzpomenete. A na to samozřejmě potřebují místo, hodně místa.

Pro ilustraci zde přikládám plánec celého Odboru: [verze k přečtení](#)

HLAVNÍ NÁPLŇ PRÁCE ODBORU

Účelem existence tohoto odboru je sjednotit vizuální, stylovou a kulturní image kouzelného a kouzelnického světa. Ptáte se, jaký je mezi těmito dvěma světy rozdíl? Kouzelníci jsou si samozřejmě vědomi toho, že mudlové nejsou magičtí analfabeti a přetrvává mezi nimi povědomí o našem světě a našich schopnostech ještě z dob, kdy nebylo uzákoněno skrývání. Stačí se třeba podívat na mudlovskou frazeologii, ze které ostatně čerpá i sám název tohoto odboru. Kolikrát jste už slyšeli, že vám váš mudlovský kamarád poděkoval za *kouzelný večer*? (A ve vás v tu chvíli zatrnulo, že jste prozrazeni!). Velikou součástí mudlovského vnímání světa kouzel jsou pak třeba svátky – Halloween mluví sám za sebe. Odbor pro kouzelnou atmosféru se tedy zabývá i mudlovským přístupem ke kouzelnosti a pomocí různých nástrojů reguluje přílišné odchylky k nevkusu, které by nám mohly v oči zahraničních kouzelníků dělat špatné jméno. Zároveň však ale musí dbát na to, aby mudlové nebyli příliš přesní v souladu právě se zákonem o utajení.

Mimo mudlovského pohledu na kouzelnou atmosféru se Odbor věnuje regulacím kouzelnického stylu uvnitř naší společnosti. Oddělení barev, vůní a materiálů vytváří know how kouzelnických barevných kombinací (naše známá žluto-fialová), kouzelnických materiálů (viděli jste někdy něco kouzelného z plastu? To mají na svědomí oni) a vůní (mýdlo to nebude, ale třeba skořice či vanilka ano). Ústředí regulace módních výstřelků má potom poměrně vypovídající název. Ne, že by všichni kouzelníci museli vypadat stejně, ale někdo musí držet nějakou kulturu odívání.

Kolem a kolem je tedy náplň tohoto oddělení udržování věcí ve stavu, ve kterém byly, když se kouzelnické společenství zformovalo. Snaží se popsat, pojmenovat, uskladnit, zakonzervovat a aplikovat tento stav, aby naše jedinečná kultura nedostala výprask kvůli sblíživání s moderní mudlovskou kulturou.

JEDNOTLIVÉ ČÁSTI ODBORU

Zaměstnanci **Komise pro reflexi obrazu kouzelnosti v mudlovské populaci** se zabývají všemu spojenému s mudly. Patří k nim i Středisko zkoumání mudlovské populace, které nabízí stáže kouzelníkům pocházejícím z mudlovských rodin, konají se zde hloubkové rozhovory a focus groups, které zjišťují, jak mudlové vnímají kouzelnost, co si představují pod pojmem kouzelná atmosféra a co jim naopak kouzelné vůbec nepřipadá. Toto slovo se zde studuje v plné šíři: pracovníky tedy zajímá i to, když něčí úsměv popíšete jako kouzelný. S magií to nemusí vůbec souviset. Toto oddělení se zkrátka snaží o komplexní pojetí vnímání kouzelnosti mudly.

Komise jako taková sestává z pěti členů, kteří se jednou měsíčně schází k reflektování svých poznatků a výsledků dodaných Střediskem zkoumání mudlovské populace. Jejich pracovní den vypadá tak, že prochází knihy, dívají se na televizní reklamy, odposlouchávají mudlovské hovory, zkrátka bádají v čemkoliv po čemkoliv, co se nějakým způsobem odkazuje na *kouzelnost*. V případě zjištění nějakých vážných pochybení na straně mudlů (např. když by čarodějové začali být spojováni s metalovou hudbou) komise vypracuje plán, jak tento nešvar z mudlovské společnosti vymýtit.

Oddělení barev, vůní a materiálů zaměstnává tři pracovníky, kteří se většinu své pracovní doby pohybují mezi sklady a donekonečna hlasují o přijetí či nepřijetí. Je tento odstín červené dostatečně kouzelnický? A co tento font, neměli bychom ho zakázat? Tento parfém křičí moderností, dáme ho na blacklist? Brýle s plastovými obroučky? Tři ze tří proti. Pod taktovkou těchto tří zaměstnanců tak vzniká dlouhatánský seznam doporučení a naopak proti-kouzelnických elementů, se kterými jsou pravidelně konfrontováni veškerí výrobci kouzelnického čehokoliv, kteří se registrují na ministerstvu. Oddělení také pořádá terénní výjezdy (zejména na Příčnou ulici či do Prasinek) a hledají závadné zboží a výrobky, které nesplňují požadované limity kouzelnickosti. Veškeré nové vynálezy pak musí projít pod rukama tohoto

oddělení, aby byl schválen jeho vzhled (takhle se podařilo zabránit výrobě tlačítkového obraceče času – po přezkoumání Oddělením barev, vůní a materiálů bylo výrobcí silně doporučeno nahradit tlačítko přesýpacími hodinami).

A poslední část, **Ústředí regulace módních výstřelků**, zakazuje, zakazuje a zakazuje. Samozřejmě není v silách tohoto Odboru, koneckonců ani Ministerstva, hlídat, co který kouzelník nosí. Ale opět se dostáváme k výrobcům, kteří prostě můžou zamávat kreativě a studovat látky a barvy předložené Oddělením barev, vůní a materiálů a posléze se tak akorát třást z obavy, že si na jejich nejnovější kolekci došlápnu pracovníci z Ústředí. Ti úzce spolupracují právě s Oddělením a aplikují jimi vytvořené normy a doporučení na kouzelnickou módu.

Na patře je pak i kancelář pro **Vedoucí pracovníky oboru**, tedy tři hlavouny, každý za jeden sektor. Na pravidelných setkáních zde odhlasovávají náročnější rozhodnutí (jako třeba jestli na seznam povolených motivů zařadit nepravidelné pruhy) a koordinují svou práci. Pravda, zástupce Komise pro reflexi obrazu kouzelnosti v mudlovské populaci častěji než méně často kouká spíše do blba a nezaujatě poslouchá, jak se zbylí dva kolegové handrkují o odstínu zelené, ale co můžou všichni dělat efektivně dohromady, to je stěžování si. Na co? Na cokoliv, ale zejména na to, že...

Pracovníky tohoto Odboru nemá nikdo rád, zvláště pak kouzelníční architekti (to máte nějak moc pravoúhlé, nemyslíte?), vynálezci (nechtěl byste to napsat spíš třeba runami?), návrháři (neonově růžová? Ani nápad), spisovatelé (dejte nám tam místo *krucinál spíš do Merlinových gatí*, ano?) nebo třeba kuchaři (víte, kouzelníci se drží spíš tradičnějších jídel, než je falafel). Neoblíbenost je neopouští ani za dveřmi Ministerstva, kde jsou častováni výrazy jako „ti byrokrati“ a „regulanti“ a není výjimkou zaslechnout vtip ve stylu „hele, pozor, jdou sem atmosferici, schovej ten sendvič, nebo ti ho zakážou“. Lidé si ale neuvědomují, že bez jejich náročné a usilovné práce by náš kouzelný kouzelnický svět dost možná vypadal jako vystřížený z epizody *Futuramy*.

Část dvě

Pojďme se teď na chvíli podívat do světa, opusťme matičku Ministerstvo s jejími odbory a ústředími a nakoukněme za mocenskou oponu kouzelnictva z jiných zemí.

ÚŘAD KOUZEL ČESKÉ REPUBLIKY

Naši malou exkurzi započneme v naší malé zemičce – **Česká republika**. Jak vypadá kouzelnická instituce v tomto středoevropském státu? Jedná se o státem zřízený úřad pojmenovaný Úřad kouzel (po vzoru Úřadu vlády) a řadí se mezi ústřední orgány státní správy. Sídlí v Praze na (respektive pod) nábřeží(m) Edvarda Beneše na shodné adrese jako právě Úřad vlády České republiky. Stejně jako se Úřad vlády ČR nazývá

Strakova akademie, Úřad kouzel ČR se jmenuje Hrbounova akademie. Trik je v tom, že budova je zrcadlově zakopaná pod zemí – zrcadlově doslova, na celý podzemní areál jsou uvalena složitá kouzla přepólující gravitaci. To má drobnou nevýhodu v tom, že zaměstnanci mudlovského Úřadu vlády čas od času cítí dupání nohou zesponu svých podlah. Ale četa na uvalování tlumících zaklínadel se stará o to, aby se to nestávalo moc často.

Oproti britskému Ministerstvu kouzel je na českém Úřadu kouzel o poznání méně oddělení a odborů. Úřad kouzel se základně člení na dva sektory: vnitrostátní a světový sektor. Vnitrostátní sektor, jak napovídá název, řeší veškeré záležitosti týkající se českých kouzelníků, české legislativy a střetu s českými mudly. Jelikož je však Česká republika poměrně malý a dost bezvýznamný (fňuk) stát, křídlo světového sektoru je stejně tak veliké. Zde se nachází kanceláře všech důležitých kouzelnických velvyslanectví a diplomatů, kteří denně domlouvají zahraniční kouzelnickou spolupráci.

Místo premiéra však na kouzelnickém Úřadě vládne tzv. vrchní úředník, který je volen celou českou kouzelnickou populací. Vrchní úředník však není jediný volený zástupce českého kouzelnictva. Je zde cosi jako miniparlament (říká se tomu prostě Úřad) se 17 úřadujícími (a osmnáctým vrchním úředníkem). Těchto 17 úřadujících je voleno ze tří politických stran, které reprezentují názory a touhy českých kouzelnických občanů: Strana kouzel (konzervativnější a mudlovsky spíše nevstřícně laděná strana), ČIMZ

(strana Čarodějové intervenující v mudlovských záležitostech, která razí ideu co největší nezjištěné pomoci medlovským spoluobčanům) a Magická spolupráce (tato strana dává důraz na spolupráci z mezinárodními kouzelnými společenstvími, ideově je popravdě dost fluidní).

Specifikum českého Úřadu kouzel je, že má velice podrobné záznamy o každém kouzelnickém občanovi České republiky – kouzelníci jsou zároveň běžnými občany České republiky, mají volební právo a sbírají se o nich veškerá data běžným způsobem. Pracovníci Úřadu kouzel pak pouze přebírají tyto informace, zašudlávají, co je potřeba zašudlat (třeba data o zaměstnání či u dětí vzdělání) a sami sbírají a spravují pouze ta data, která mudlům nesmí pod ruce. Úřad také vydává kouzelnické průkazy (obdoba klasických občanek) a řeší kouzelnické pojištění (ekvivalent zdravotního, které si kouzelníci v ČR neplatí – ačkoliv daně státu platí podle mudlovských pravidel).

Úřad kouzel je sponzorován ze státní kasy. Nezávisí tedy na penězích od kouzelnictva, ale operuje s jasně danými příjmy všech daňových poplatníků republiky. Z veliké části tedy funguje i s českou měnou. Na Úřadě kouzel zároveň najdete i velikou finanční sekci, kde zároveň sídlí i jediná kouzelnická (a tedy státní) banka.

ZAKAVKAZSKÉ REPUBLIKY A JEJICH VLÁDCI

Druhou zastávkou na podívané za světovými kouzelnickými institucemi je instituce sjednocující zakavkazské republiky. Systém zde funguje trochu jinak – i ve světle toho, že působnost této instituce se neomezuje na mudlovské hranice státu či jednotný jazyk. Nedá se totiž tak docela hovořit o jednotné instituci jako spíš o kruhu těch, kteří jsou u moci. Ačkoliv to možná zní dost punkově, i zde do jisté míry platí pravidla demokracie. Jen se místní kouzelníci obejdou bez odborů, ústředí, budov a oficialit. Kruh mocných funguje především na orální tradici a zvyklostech. Jedna z nich je třeba i ta, že každý kulatý rok (2010, 2020 atd.) probíhá na veřejném shromáždění hlasování o nových vladařích. Těch se vždy zvolí jiný počet, kandidovat může úplně kdokoliv, ale pokud si nezíská přízeň (přítomného) lidu, tak má smůlu. Zvolení vladařové se potom srocují na vyhlášených místech a kouzelníci za nimi mohou chodit se svými stížnostmi a prosbami o radu. Tito vyvolení také suplují funkci soudů.

Co se týče správy země, kterou u nás zajišťují právě ony odbory a úřady – to se tedy týká především dodržování zákona o utajení před mudly –, to vše si zajišťují kouzelníci u moci na vlastní pěst. Většinou to dopadne tak, že se najmou „námezdní vymazavači paměti“, zkratka profesionálové ve svém oboru, kteří nejsou zaštitěni žádnou další organizací. To platí i pro pořádkové služby („námezdní policisty“), kteří jsou svoláni pouze v případě potřeby. Obecně si ale vládnoucí kouzelníci s dodržováním zákonů (včetně toho o utajení) tolik nelámou hlavu, vždyť ono to vždycky nějak dopadne.

INDONÉSKÝ PREZIDENTSKÝ PALÁC

Poslední zastávkou je Indonésie, která má instituci nazvanou Prezidentský palác. Nejedná se jen o velkolepé – nutno podotknout *podvodní* – sídlo pana či paní prezidenta/ky, ačkoliv ten (ta) zde samozřejmě hraje velikou roli. V této akvarijní budově umístěné na dně oceánu sídlí bezpočet kanceláří spravující chod celé indonéské kouzelnické společnosti. Velikým *wtf* momentem pro mnohé asi bude to, že kanceláře nejsou nijak zabezpečeny proti průniku vody a jsou tedy zcela zaplaveny. Traduje se, že k tomu došlo pochybením zaměstnance těsně po založení této instituce, tedy někdy po skončení druhé světové války. Nikdo si moc nevěděl rady s tím, jak všchnu tu vodu zase dostat pryč, a tak se rozhodli, že bude prostě jednodušší proměnit se vždy před příchodem do práce na rybu či jiného podvodního živočicha – taky je to koneckonců méně nápadné pro nějakého kolemplovoucího mudlu, než kdyby se na dně hemžily stovky lidských těl.

Práce v prezidentském paláci je tedy zcela přizpůsobena podvodním podmínkám. Zavedla se univerzální bublinová řeč, výrobci vodního pergamenu, nerozpítného inkoustu a prodejci planktonových svačinek mají prě a zaměstnanci nejsou rušeni žádnými zvuky (kromě občasného zatroubení velryb). Taky se signifikantně snížila spotřeba kávy – na nulu.

Kromě této vodní kuriozity však prezidentský palác funguje velmi podobně jako české a britské kouzelnické organizace. Prezident je volen parlamentem, který je volen kouzelníky napříč indonéskými ostrovy. Výjimečné je to, že indonéští čarodějové pro mudlovské úřady absolutně neexistují. Pracovníci paláce mažou z matrik jakékoliv zmínky o veškerých kouzelnících, v zemi platí striktní příkaz mudl-proofingu všech kouzelnických domů (nezakreslitelnost a neviditelnost) a přátelení se s mudly je přísně kontrolováno. To vede k tomu, že většina indonéských čarodějů raději žije v uzavřených kouzelnických komunitách a s mudly nepřichází prakticky vůbec do styku.